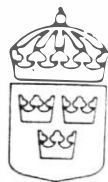

Motion till riksdagen

1989/90:N28

av Hadar Cars m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1989/90:46 om
ändring i lagen (1982:636) om anordnande av
visst automatspel

Mot.
1989/90
N28

Regeringen föreslår i propositionen att tillståndsplikten för spelautomater skall vidgas. Vidare föreslås att vid tillståndsprövningen skall, förutom risken för att det uppkommer en miljö som är olämplig för barn och ungdom, även beaktas möjligheten att spelautomaten används för annat ändamål än det den är avsedd för.

Regeringen föreslår också att möjligheterna att återkalla tillstånden skall utvidgas och slutligen föreslås att nya regler för överklagande införs.

Automatspellagen innehåller regler för anordnande av flipperspel och liknande automatspel. Lagen trädde i kraft den 1 juli 1982. Bakgrunden till lagen var att spelhallar med flipperspel m.m. hade växt upp runt om i landet. Dessa hallar blev samlingsplatser för barn och ungdomar. I den allmänna debatten hade framkommit att spelhallarna inte utgjorde någon lämplig barn- och ungdomsmiljö utan snarare skapade sociala problem.

Den dåvarande regeringen föreslog då riksdagen att tillstånd skulle krävas av den som i förvärvssyfte anordnade spelverksamhet som omfattade spel på två eller fler spelautomater. Detta skulle ge kommunerna möjlighet att ingripa mot spelhallarna. Riksdagen beslutade senare att tillståndsplikten skulle omfatta allt spel som anordnades i förvärvssyfte, oavsett antal automater.

Sedan lagen infördes har nya problem uppkommit – olagligt spel om pengar har blivit vanligare. Med den nu gällande lagstiftningen är det svårt att komma tillrätta med detta.

Vi har inget att invända mot att socialnämnderna ges ökade möjligheter att vid tillståndsprövningen väga in om risk föreligger att spelautomaterna kommer att kunna användas till hasardspel. Vi accepterar också att kriterierna för att återkalla tillstånd anpassas härtill.

Förslaget att tillståndsplikten dels skall omfatta allt automatspel som anordnas för allmänheten – oavsett om det bedrivs i vinstsyfte eller inte -, dels gälla även för uppställande av spelautomater, ställer vi oss avvisande till.

Vi anser att detta skulle göra tillståndsfrågan onödigt komplicerad och byråkratisk. Spelautomater som finns t ex på fritidsgårdar där spelet är gratis skulle bli tillståndspliktiga. Visserligen säger föredragande statsråd att tillståndsfrågan i dessa fall bör kunna avgöras utan något mer omfattande arbete vare sig från den sökande eller tillståndsmyndighetens sida. Det kom-

mer dock att krävas ett tämligen omfattande administrativt arbete från socialnämnden.

Tillståndsansökan måste underställas polismyndigheten på orten för yttrande, särskilt beslut måste fattas och tillståndet måste lösas ut av den som vill anordna spelet. Personalen på fritidsgården kommer att få ägna tid åt frågan trots att det bara är en formalitet.

Vi finner inte att risken för kringgående av lagstiftningen är sådan att det skulle svara mot allt det extra arbete och alla de ökade resurser som kommer att fordras. Vi anser att tillståndsplikten även i fortsättningen enbart skall omfatta automatspel som anordnas i förvärvssyfte.

Skälen för att tillståndsplikten även skall omfatta enbart uppställande av spelautomat finner vi inte heller särskilt övertygande varför vi avvisar även detta förslag.

Regeringens förslag att ändra reglerna för överklagande, så att kammarrätten istället för socialstyrelsen skall pröva länsstyrelses beslut, finner vi väl-motiverat och i god överensstämmelse med Europarådskonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen med avslag på propositionen i denna del beslutar att tillståndsplikten för anordnande av automatspel begränsas på sätt som anförts i motionen.

Stockholm den 29 november 1989

Hadar Cars (fp)

Gudrun Norberg (fp)

Christer Eirefelt (fp)

Isa Halvarsson (fp)

Lars De Geer (fp)

Mot. 1989/90
N28